ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

του **Γιάννη Ελαφρού**

Δυνατότητα για πανεργατικό – παλλαϊκό μπλόκο στο ασφαληστρικό

Ισχυρότατη προσεισμική δόνηση, σε μεγάλο κοινωνικό βάθος, καταγράφηκε σε όλη τη χώρα στις 4 Φεβρουαρίου, από το ευρύ ταξικό ρήγμα που διασχίζει την ελληνική κοινωνία. Προκλήθηκε απεργιακό τσουνάμι, που ξέσπασε σε μαζικές και μαχητικές διαδηλώσεις, οι οποίες συγκλόνισαν το πολιτικό σκηνικό.

«Η Ελλάδα δεν ησυχάζει», ήταν ο ενδεικτικός τίτλος της γερμανικής έκδοσης της Χάφινγκτον Ποστ. *«Για πρώτη φορά μετά την ανάληψη της διακυβέρνησης τον Ιανουάριο του 2015, ο έλληνας πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας δεν έχει τη στήριξη της κοινωνίας και των εταίρων»*, γράφει το άρθρο. Από τους «εταίρους», δηλαδή τους «οικονομικούς δολοφόνους» ΕΕ – ΔΝΤ, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ έχει λάβει αποστολή να κάνει την βρόμικη δουλειά. Αυτό που σίγουρα χάνει είναι η στήριξη του λαού.

Η 4η Φλεβάρη κατέγραψε δύο πολύ σημαντικά γεγονότα:

Το πρώτο είναι πως η εργατική τάξη και τα φτωχά εργαζόμενα στρώματα βγήκαν στο δρόμο και «μίλησαν», ακόμα βεβαίως αναντίστοιχα με την ποιότητα της επίθεσης. Δέχθηκαν πλήγμα οι αντιλήψεις για *«κίνημα της γραβάτας»* ή των μεγαλοαγροτών. Οι τάσεις αυτές υπάρχουν, αλλά είναι πλέον το εργατικό κίνημα που διεκδικεί την πρωτοβουλία των κινήσεων και τη συνένωση όλων των φτωχών λαϊκών στρωμάτων ενάντια στην πολιτική κυβέρνησης και ΕΕ.

Αξιοσημείωτο είναι πως όχι μόνο οι συγκεντρώσεις ήταν πολύ μεγάλες (στην Αθήνα η μεγαλύτερη διαδήλωση μετά τον Φλεβάρη του 2012, ενώ στην περιφέρεια οι κινητοποιήσεις συχνά συγκρίνονταν με τη διετία 2010-11), αλλά και η απεργία είχε αξιοσημείωτα ανεβασμένα ποσοστά (χωρίς να σπάει ακόμα η χούντα του ιδιωτικού τομέα).

Το δεύτερο είναι πως αναπτύσσεται ραγδαία η αντικυβερνητική τάση. Είναι καταγέλαστη η κυβερνητική προσπάθεια να εμφανιστούν οι κινητοποιήσεις ως σύμμαχος του ΣΥΡΙΖΑ (*«Τα όρια στη διαπραγμάτευση με τους δανειστές έθεσαν χθες χιλιάδες πολίτες»*, έγραφε η Αυγή). Όλο και περισσότεροι συνειδητοποιούν, επώδυνα αλλά λυτρωτικά, πως η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ είναι με τους «απέναντι» και είναι απέναντι στα λαϊκά συμφέροντα. Όπως καταγέλαστη είναι η προσπάθεια των συστημικών πολιτικών και ΜΜΕ να προσεταιριστούν την λαϊκή πάλη, με ενθουσιώδη ρεπορτάζ για την απεργία, που όμως στρέφεται ενάντια στους ίδιους και στην πολιτική που στήριξαν παλιότερα και τώρα.

Φτάνουμε σε ένα πολιτικό κόμπο, τον οποίο σφίγγει ακόμα περισσότερο η ταξική διελκυστίνδα. Από την μια το ΔΝΤ απαιτεί άμεσα περικοπές στις συντάξεις, ενώ η Κομισιόν ζητά επιπλέον δημοσιονομικά μέτρα άνω των 3,5 δις. το 2016-17. Το κεφάλαιο, οι μεγαλοαγρότες και οι μεγαλοεπιχειρηματίες διεκδικούν παραπέρα ελαφρύνσεις και ενισχύσεις. Από την άλλη, οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, η φτωχομεσαία αγροτιά, οι φτωχοί αυτοαπασχολούμενοι και οι νέοι εργαζόμενοι με το μπλοκάκι ορθώνουν ένα περήφανο **«Αποσύρετε το σφαγιαστικό νομοσχέδιο τώρα! Δεν θα περάσει!»** και χρωματίζουν όλο και περισσότερο τις διεκδικήσεις τους με το αίτημα για καθολικό δικαίωμα στην δημόσια ποιοτική κοινωνική ασφάλιση και δημόσια δωρεάν ποιοτική περίθαλψη για όλους.

Η ένταση και η έκταση των αγροτικών κινητοποιήσεων σε συνδυασμό με την ανερχόμενη παρέμβαση εργαζομένων και νεολαίας δημιουργεί τη δυνατότητα για ένα **πανεργατικό – παλλαϊκό απεργιακό και αγωνιστικό μπλόκο,** που θα εμποδίσει την κυβέρνηση να κατεβάσει στη βουλή το ασφαληστρικό και τα άλλα μέτρα μνημονιακής εφαρμογής, θέτοντας ξανά το ερώτημα για την αποδοχή ή όχι του ευρω-μονόδρομου καπιταλιστικής βαρβαρότητας και απειλώντας την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ με κρίση.

Απέναντι στην κλιμάκωση των κινητοποιήσεων, η ολιγαρχία και η κυβέρνηση θα χρησιμοποιήσουν δύο πολιτικά όπλα.

Το πρώτο είναι η ξαναζεσταμένη απειλή για Grexit. Θα έπρεπε να ανησυχήσουν όσοι θεωρούν αιώνια αποτελεσματική την καταστολή του ευρω-εκβιασμού από την αυξανόμενη τάση να καίγονται σημαίες της ΕΕ στις διαδηλώσεις…. Μπροστά στην κλιμάκωση της αντιπαράθεσης είναι αναγκαίο να εξοπλιστεί το εργατικό, αγροτικό και ευρύτερα το λαϊκό κίνημα από το αναγκαίο πολιτικό περιεχόμενο, που θεωρεί την κοινωνική ασφάλιση αδιαπραγμάτευτη, απειθαρχεί στις εντολές της ΕΕ και παλεύει για ρήξη και έξοδο από την Βαστίλη των ευρωπαϊκών λαών.

Το δεύτερο είναι ο *«κίνδυνος να πέσει η αριστερή κυβέρνηση και να έρθει η Δεξιά»*. Η ξεφτιλισμένη ΠΑΣΟΚική συνθηματολογία βγαίνει από το χρονοντούλαπο. Μα την δεξιά, την δεξιά πολιτική, το μνημόνιο και τις αστικές αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις τις φέρνει και τις εφαρμόζει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ. Το γεγονός αυτό την φθείρει και την οδηγεί σε απώλεια της λαϊκής στήριξης. Οπότε πρέπει να στηριχτεί ακόμα περισσότερο στο κεφάλαιο, στα μεγάλα συμφέροντα και τα κόμματά τους, στους ιμπεριαλιστές της ΕΕ, που θα την χρησιμοποιήσουν για να περάσει τα μέτρα (γιατί *«υπάρχει και η χρήσιμη Αριστερά»*, όπως έλεγε ο Ανιέλι), έχοντας ανοικτά όλα τα σενάρια για τη συνέχεια. Για να παραφράσουμε ένα σύνθημα του ΣΥΡΙΖΑ: **Εφαρμόζουν το μνημόνιο χωρίς εμάς, προχωρούμε χωρίς αυτούς, εναντίον τους.**

Προχωρούμε για τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα, για την ανατροπή της μνημονιακής καπιταλιστικής επίθεσης, για μια νέα Άνοιξη των αγώνων.

Πηγή: ΠΡΙΝ